

حسابرسی رایانامه

ترجمه و تألیف: ابراهیم ابراهیمی

ریسک‌های رایانامه

ورودی اصلی وپروس، هرزنامه و نقض حریم خصوصی است. با توجه به برآوردهای صنعت، بین ۶۵ و ۹۵ درصد وپروس‌ها از طریق رایانامه منتقل می‌شوند. ارتباط‌گری خصوصی و محرمانه‌ی عملیات مالی، مذاکرات قراردادی، طرح‌های کسب و کار، موضوعات قانونی، مدارک پزشکی و سایر موضوعات عملیاتی به طور مکرر از طریق سامانه‌های رایانامه بر مبنای روزانه منتقل می‌شوند. به‌علاوه، ارتباط‌گری بی‌سیم، افزایش اتکا به رایانامه مبتنی بر تارنما، احکام خصوصی و سایر روندها کاربردهای آتی رایانامه و شیوه‌ای را که شرکت باید به موضوع ارتباطات الکترونیک واکنش نشان دهد تحت تأثیر قرار خواهد داد.

این حقیقت که مدیریت اطلاعات الکترونیک غالباً زیرنظر مدیران ارشد قرار دارد بدین مفهوم است که در بسیاری از شرکت‌ها و نهادهای دولتی، به انبارش و آرشیو رایانامه، آن طور که سزاوارش است، توجه نمی‌شود. این امر می‌تواند برای بسیاری از شرکت‌ها و سازمان‌ها به ریسک‌های پنهانی منجر شود. مثلاً مدارک رایانامه شواهد مهمی در پی‌گیری و تعقیب‌های عمده بابت اشتباه‌کاری هستند. رشد سریع استفاده از رایانامه به‌عنوان ابزار ارتباط‌گری و مکاتبات، مدیریت آن را نیز با ریسک‌هایی روبه‌رو می‌کند. رایانامه نقطه‌ی

در نوشتار قبلی به کاربرد رایانامه در حسابرسی پرداخته شد. هم‌چنین عنوان شد شرکت‌ها و سازمان‌ها سعی دارند با بهره‌گیری از رایانامه بهای ارتباط‌گری و اطلاع‌رسانی را نیز به حداقل برسانند. در برخی موارد، رایانامه‌ها جزء مدارک اصلی شرکت محسوب می‌شوند. در نتیجه، کارفرمایان مسئولیت دارند خط‌مشی‌ها و روش‌هایی را برای اطمینان از نگهداری مستندات رایانامه تدوین کنند. در این میان توجه به مسائل امنیتی و مدیریت رایانامه‌ها بیش از پیش ضرورت می‌یابد.

رایانامه و پایش ارتباطات

استفاده از رایانامه به عنوان ابزاری برای ارتباطات و نیز مدارک نمونه علاوه بر این که تهدیداتی را به همراه دارد، مسائلی را در زمینه پایش آن ها ایجاد می کند. در زمینه پایش رایانامه ها به چند موضوع باید توجه داشت. نخست این که بعضاً کارفرمایان با ایجاد شبکه های داخلی و نیز رایانامه های شرکتی، خود را مجاز به آگاهی از محتوای رایانامه های کارکنان می دانند. باید توجه داشت که به این موضوع هم باید از دید اخلاقی و هم دید مقرراتی - شامل حفظ حریم شخصی و مقررات قانونی ناظر بر آن - نگاه کرد. از طرف دیگر، باید دید که پیام های ارسالی از طریق رایانامه، بابت موارد کاری است یا غیرکاری و این که آیا این پیام ها، مستنداتی برای بنگاه محسوب می شوند یا خیر. طبیعی است شرکت هایی که در آن ها رایانامه های ارسالی از سوی کارکنان دارای مشخصات شرکت و حتی در مواردی قالب نامه های شرکتی است، این حق را بر خود محفوظ می بینند که رایانامه ها را به طور متناوب پایش کنند، چرا که مسئولیت اصلی پیام ارسال شده را متوجهی شخصیت حقوقی شرکت می دانند. دوم، در بخش عمومی، رایانامه ها باید با توجه به روش های مقرر مراجع قانونی مدیریت شود. به عبارت دیگر باید قوانین و مقررات منتشره در این زمینه داشت.

بنا به مطالعه ی کوئیک تیک، ۴۲ درصد از کارفرمایان، رایانامه های شرکتی کارکنان خود را پایش می کنند. با این حال، یافته ها نشان می دهند که تنها ۶۰ درصد از کارفرمایانی که بر رایانامه های کارکنانشان پایش دارند، به طور واقعی سیاست مکتوب و به جایی دارند. با پایش رایانامه ها بدون هشدار دادن به کارکنان، کارفرمایان بی تردید حریم خصوصی افراد را زیر پا می گذارند و بنابراین در مظان تجاوز به حریم خصوصی دیگران قرار می گیرند.

در آمریکا دو قانون فدرال و ایالتی وجود دارد که ناظر بر این عمل است. مطابق قانون فدرال با عنوان "قانون حریم خصوصی ارتباطات

الکترونیکی (ECPA)" به شرکت ها این اجازه داده می شود که زمانی بر رایانامه های کارکنان پایشگری کنند که یکی از این سه شرط را داشته باشد: یکی از طرفین رضایت داده باشد، یک دلیل حقانی و قانع کننده ی تجاری وجود داشته باشد، یا شرکت برای مصونیت از خود مجبور به انجام آن باشد. در جولای ۲۰۰۱ قانون گذار، قانون دیگری را با نام "قانون اعلامیه ی پایشگری الکترونیک"، وضع کرد که به موجب آن کارفرمایان ملزم خواهند شد به کارکنان جدید هرگونه پایش الکترونیک را اعلام کنند و اعلامیه ی سالانه ای را در اختیار تمام کارکنان قرار دهند. کارفرمایانی که در اطلاع رسانی پایش رایانامه به کارکنان قصور کنند، با جریمه ی دادخواهی تا سقف ۲۰,۰۰۰ دلار روبه رو خواهند شد. با این حال از سپتامبر ۲۰۰۰ به بعد، هیچ اشاره ی بیشتری به این قانون نشد.

بنابراین به طور خلاصه می توان گفت اگر شرکت هیچ سیاست رایانامه ای خاصی را نداشته باشد، کارمند می تواند مدعی شود که انتظار معقولی از حریم خصوصی دارد. با این حال اگر شرکت سیاست رایانامه ی مکتوبی داشته باشد و کارکنان از احتمال پایشگری رایانامه مطلع باشند، قاعدتاً کارکنان نباید انتظاری از حریم خصوصی داشته باشند، و در نتیجه شرکت بابت این مورد از تعقیب و دعوی قانونی در امان بماند.

در کشور ما، قانون جرائم رایانه ای تا حدودی ناظر بر این عمل است. البته بیشتر تأکید بر شبکه های عمومی است. در این قانون، در ماده ی ۱ آمده است که هرکس به طور غیرمجاز به داده ها یا سیستم های رایانه ای مخابراتی که به وسیله ی تدابیر امنیتی حفاظت شده است دسترسی یابد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد. مجازات های دیگری نیز در این قانون برای سایر مصادیق تجاوز به حریم شخصی آورده شده است. اما آنچه در این میان اهمیت دارد، در قانون به وفور از دسترسی غیرمجاز به داده های رایانه ای استفاده

شده است. البته این محدود به ارتباطات عمومی نیست و حتی در برخی مواد، از ارتباطات غیر عمومی نیز نام برده شده است.

این قانون هم چنین الزامی را برای نگهداری داده ها مقرر می کند. مطابق ماده ی ۳۲، ارائه دهندگان خدمات دسترسی موظفند داده های ترافیک را حداقل تا شش ماه پس از ایجاد و اطلاعات کاربران را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه ی اشتراک نگهداری کنند. ماده ی ۳۳ نیز بیان می دارد که ارائه دهندگان خدمات میزبانی داخلی موظفند اطلاعات کاربران خود را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه ی اشتراک و محتوای ذخیره شده و داده ی ترافیک حاصل از تغییرات ایجاد شده را حداقل تا پانزده روز نگهداری کنند.

پیرامون تفتیش پست الکترونیکی نیز موادی در این قانون دیده می شود. به طور نمونه تبصره ی ماده ی ۴۸ عنوان می دارد که دسترسی به محتوای ارتباطات غیر عمومی ذخیره شده، نظیر پست الکترونیکی یا پیامک در حکم شنود و مستلزم رعایت مقررات مربوط است.

در این جا هدف پرداختن به موارد حقوقی پایش رایانامه نیست تنها به این موضوع بسنده می شود اگر پایش رایانامه های سازمانی مجاز باشد، حسابرسی چه نقشی را می تواند در این پایش ایفا کند.

همه ی مدیران در بخش عمومی و خصوصی باید از موضوعات و مسائلی که در به کارگیری رایانامه ایجاد می شود آگاه باشند. این موضوعات شامل موارد زیر می شود:

- کارایی شبکه، هرنامه، عدم پذیرش حملات رایانه ای و شرنامه
 - مسئولیت قانونی، از قبیل بازبایی اطلاعات، یا استفاده از تکذیب نامه های قانونی در پیام های رایانامه ای
 - امنیت اطلاعات، شامل مصونیت حقوق و ارزش معنوی، محرمانگی و دفاع در برابر ویروس ها و یا کدهای بدنهاد.
- سازمان باید رهنمودی در این باره داشته باشد و

این رهنمود باید جزئیاتی درباره‌ی موارد زیر را در برگیرد:

- خط‌مشی بهترین رویه
- خط‌مشی کاربری قابل قبول
- خط‌مشی محرمانگی

شرکت‌ها باید سامانه‌ی رایانه‌ی خود را بهره‌ور نگه دارند و درستی سامانه‌ی خود را حفظ کنند و بنابراین مدیریت باید خط‌مشی کاربرد رایانامه را اجرا و الزام کند و به طور اثربخش این خط‌مشی را به کارکنان اطلاع‌رسانی کند. کارکنان باید این موضوع را درک کنند که کارفرمایشان مسئول هر چیزی است که آن‌ها از طریق رایانامه ارسال می‌کنند، از لطیفه گرفته تا مدارک رسمی کاغذی.

در این حوزه، حساب‌رسان داخلی می‌توانند به سازمان در حفظ کنترل‌های مورد نیاز بر استفاده از رایانامه کمک کنند. اما نظر شما چیست؟ آیا واقعاً انجام حساب‌رسی رایانامه‌ای توسط حساب‌رسان داخلی توجیه دارد؟

حساب‌رسی رایانامه: اهداف و دامنه

هدف از حساب‌رسی رایانامه را می‌توان چنین برشمرد که معمولاً تعیین این است که:

• آیا سازمان روش‌ها و سیاست‌های کافی (کنترل‌ها) برای پوشش استفاده از رایانامه را دارد؟

• آیا کاربرد کلی سامانه‌ی رایانامه با سیاست شرکت سازگاری دارد؟

• آیا سازمان فرایند کافی و مناسبی برای اطمینان از آن‌که رایانامه‌های مناسب، به‌عنوان مدارک رسمی شرکت تلقی شوند، دارد؟

دامنه‌ی حساب‌رسی رایانامه نیز باید به تجزیه و تحلیل و ارزیابی استفاده از رایانامه طی یک دوره‌ی زمانی با هدف ساخت پروفایلی از میزان کاربری کارمندان محدود شود. حساب‌رسان هم‌چنین کنترل‌های مدیریت مربوط به استفاده از رایانامه، شامل سیاست نگهداری، امنیت و کدگذاری، و شیوه‌ی رفتار سازمان با روندهای جاری و آتی پیام الکترونیکی را ارزیابی کند.

برای تجزیه و تحلیل کاربرد رایانامه، حساب‌رس باید نمونه‌ای از پیام‌های رایانامه‌ای را انتخاب و اطلاعات فرستنده و گیرنده را تجزیه و تحلیل کند تا تعیین کند که آیا این پیام برای اهداف شخصی بوده است یا اهداف کاری. در صورت امکان، پیوست‌ها، سرخط یا عنوان، اندازه و اطلاعات محتوای رایانامه نیز باید تجزیه و تحلیل شود. هم‌چنین توصیه می‌شود حساب‌رسان با کارمندان آگاه مصاحبه کنند و رهنمودهای مربوطه، شامل دستورالعمل نگهداری مستندات سازمان، را بررسی و بازبینی کنند.

مراحل حساب‌رسی

۱- شناسایی رهنمود استفاده‌ی کارکنان از رایانامه

• آیا دستورالعمل، از قبیل محدودیت‌های استفاده از رایانامه، برای سطوح شغلی، عناوین و سطح امنیتی اطلاعات وجود دارد؟

• آیا این دستورالعمل، سوءاستفاده را تعریف می‌کند؟

• آیا دستورالعمل، پایش و تعقیب سوءاستفاده را مشخص می‌کند؟

۲- شناسایی و بررسی دستورالعمل شرکت از بابت شناخت و آرشو مستندات رسمی

۳- شناسایی و بازبینی الزامات قانونی یا مقرراتی مربوط برای استفاده از رایانامه و نگهداری

۴- ارزیابی دستورالعمل و رهنمودهای موجود درباره‌ی استفاده از رایانامه

۵- تعیین این‌که کدام رایانه‌ها دادگان رایانامه را مدیریت می‌کنند و در کجا واقع شده‌اند

۶- کسب یا تهیه فلوچارتی از سامانه‌ی رایانامه

۷- تعیین الزامات آرشو برای سرورهای رایانامه

۸- بررسی گزارش‌های داخلی قبلی و گزارش‌های بازرسی، به منظور شناسایی یافته‌ها و پیشنهادهایی که مربوط به این موضوع هستند

۹- تعیین این‌که آیا روش‌های به‌جایی برای پایش فعالیت‌های کاربرد رایانامه وجود دارد، از قبیل ضبط اطلاعات مربوط به ترافیک رایانامه،

بررسی فایل‌ها در رایانه‌ها یا استفاده از نرم‌افزار برای اسکن محتوای رایانامه‌ها در شبکه.

• آیا شرکت فعالیت‌های رایانامه را پایش نکرده است، به چه دلایلی؟

• آیا رایانامه‌ها را فیلتر می‌کند؟

• چه کسی اختیار دریافت و ارسال مستندات و پیام‌ها از طریق رایانامه را دارد؟ آیا این اختیار بر مبنای وظایف کاری است؟

۱۰- مصاحبه با افراد مطلع برای شناسایی هرگونه تخلفات از دستورالعمل‌های رایانامه که منجر به کژرفتاری شده است.

۱۱- پرس و جو درباره‌ی کنترل‌های حاکم بر رمز عبور.

• آیا سامانه‌ی رایانامه رمز عبورهای پیش‌فرضی را به کاربران جدید، بر مبنای مشخصه‌های معمول تخصیص می‌دهد؟

• آیا فرایندی برای اجازه دادن به کاربر در تغییر رمز عبور با اولین ورود به سامانه وجود دارد؟

• چند وقت یک‌بار تغییر رمز عبورها الزامی است؟

• آیا رمز عبورهای بین مشتری و سرورهای رایانامه، کافی و مناسب هستند؟ (رابطه‌ی اطمینان بین آن‌ها چیست؟)

۱۲- تعیین کاربردهای جاری و مورد انتظار از رایانامه و ظرفیت آن.

۱۳- تعیین به‌ا برنامه، ظرفیت سامانه و ملاحظات امنیتی.

۱۴- ارزیابی کاربرد رایانامه کارکنان برای تعیین این‌که تا چه اندازه‌ای سیاست‌های جاری می‌تواند تقویت شود. میزان استفاده از رایانامه در فعالیت‌های کاری و غیرکاری، از طریق ارسال‌کنندگان و نشانی‌ها و سایر اطلاعات مربوط از لوگ‌ها تعیین شود.

• شناسایی و بررسی پیام‌های غیرکاری. بهتر است حساب‌رس هفت روز را در ماه گذشته انتخاب کند تا از معرف بودن نمونه از هر روز هفته اطمینان یابد. نمونه‌ای آماری از پیام‌ها از هفت روز را انتخاب و محتوای رایانامه‌های

نرم افزار های یکپارچه مالی اداری

ابزاری کارآمد در دست مدیران

نسل جدید برنامه حسابداری کاکتوس
از راه رسید!

- کاربری آسان (استفاده کامل از صفحه کلید ...)
- تنظیم دلخواه گزارشات
- اجرای برنامه تحت وب
- سرعت پردازش بالا
- تنوع گزینه ها (جستجوی قوی، مدیریت کاربران، مدیریت بانک اطلاعاتی و ...)
- برنامه چند زبانه (فارسی، انگلیسی و ...)
- امکانات ویژه (گزارشات مدیریتی و ...)
- ظاهری آراسته
- استفاده از فناوری های جدید :

.Net 4.0, SQL 2008, SSRS, SSAS

لیست نرم افزار های یکپارچه کاکتوس

حسابداری	سرویس مشتری و خدمات
انبارداری	پس از فروش
خرید و فروش	پخش مویرگی
چک	پیمانکاری
صندوق	تعاونی و سهام
حقوق و دستمزد	حمل و نقل باری
قیمت تمام شده	دبیرخانه و بایگانی
وام و قرض الحسنه	بانک اطلاعاتی قراردادها
کنترل موجودی تولید	بانک اطلاعاتی اشخاص و ...

شرکت کاکتوس کامپیوتر

۸۸۴۵۳۶۹۳ - ۸۸۴۵۰۱۰۲
۰۹۱۲۳۳۲۳۸۰۳

تهران، سپهرودی شمالی، مقابل پمپ
بنزین، پلاک ۳۱۷، طبقه هفتم، واحد شرقی

www.cactus.ir

واقعی را بررسی کند.

• شناسایی سطح و بهای مربوط به استفاده ی غیر کاری از رایانامه (در صورت امکان)

۱۵- مصاحبه با افراد مطلع، شامل مشاور حقوقی

۱۶- تعیین این که آیا امنیت رایانامه ها کافی است.

• آیا سامانه ی امنیتی می تواند کارمند را از وارد شدن به صندوق پیام رایانامه ی شخص دیگر باز دارد؟

• آیا پیام های حیاتی می تواند رمزگذاری شود؟

• آیا دسترسی به سامانه ی رایانامه، از دسترسی به سایر سامانه ها جدا است؟

• آیا شبکه نسبت به ویروس ها، کرم های اینترنتی یا هر نوع تهدید امنیتی دیگر آسیب پذیر است؟

• آیا برنامه های آنتی ویروس فعال اند؟

• آیا کنترل های حاکم بر دسترسی از راه دور کافی است؟

بر مبنای نتایج حاصل از حسابرسی، باید تعیین شود که اگر سازمان سیاست ها و روش های (کنترل های) کافی بر استفاده از سامانه ی رایانامه ندارد، فرایندی مناسبی که اطمینان دهد رایانامه ها به عنوان مستندات رسمی شرکت هستند یا استفاده ی کارکنان از سامانه ی رایانامه مطابق با دستورالعمل مکتوب شرکت نباشد، چه پیامدهایی خواهد داشت.

اگر اثرات، قابل ملاحظه هستند چه تغییراتی باید اعمال شود؟ باید به مدیریت پیشنهاد های مناسب داده شود. حسابرسی رایانامه آشکار می سازد که کارکنان چگونه از رایانامه استفاده یا سوء استفاده می کنند. به علاوه، حسابرسی نقاط ضعف در نگهداری رایانامه ها به عنوان مستندات را شناسایی خواهد کرد. حسابرسی به مدیریت این امکان را خواهد داد که به جای استفاده از نرم افزار فیلتر، سیاست رایانامه ای قوی تدوین و کارکنان را به منظور هماهنگی با سیاست ها آموزش دهد. این رویکرد کنش گرایانه می تواند ریسک های رایانامه را کاهش دهد، بهره وری را افزایش دهد، و در نهایت از رعایت قوانین و مقررات اطمینان دهد و دارایی شرکت را مصون کند.

منابع

- ۱- قانون مجازات جرائم رایانه ای.
- 2-Anderson W.Alan.2011.The Pros and Cons of E-Mail Use During the Audit. Anderson's Audit Express series. Available at www.kscpa.org
- 3- Moody, Robert, and Beth Serepca, 2003.Auditing Employee Use of E-mail. Information Systems Control Journal, Volume 1.
- 4- Overly Michael. 1999. E-Policy -. SciTech Publishing.
- 5- Spykerman, Mike.2004. Is email monitoring legal?.. Red Earth Software; available at www.policy patrol.com

ابراهیم ابراهیمی: دانشجوی دکتری دانشگاه تهران